

MISSA CRISMAL

Dimarts Sant

Homilia pronunciada a la catedral de Vic, el dia 3 d'abril del 2012

Sr. Bisbe Jaume, emèrit de Girona i fill d'aquesta diòcesi de Vic,
Sr. Degà i membres del Capítol d'aquesta Catedral Basílica de Sant Pere de Vic,
Sr. Vicario General de la diòcesi de Nueve de Julio en Argentina, P. Daniel Camagna,
Germans preveres i diaques,
Seminaristes,
Religiosos i religioses,
Laics i laiques,
Germans i germanes, tots, estimats de Déu.

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per a portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn a la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Per dues vegades aquestes paraules del profeta Isaïes han ressonat en la celebració de la Missa Crismal. Jesús, exercint el dret de tot baró a fer la lectura pública de l'Esriptura en la sinagoga, les va proclamar a Natzaret i, exercint aquest mateix dret, va afegir-hi un comentari, unes paraules d'exhortació: *Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esriptura.* L'avui de la salvació que havien albirat tots els profetes i que tot el poble d'Israel esperava, ara en Jesús s'ha fet present. El temps de la salvació és proclamat per Jesús i fet present en la seva mateixa persona.

Jesús és el Messies, el Crist, l'Ungit per excel·lència. El que el profeta Isaïes anunciava del Messies, com aquell en qui l'Esperit del Senyor reposa, es fa plena realitat en Jesús. La unció de Crist no és la material amb l'oli com els reis i sacerdots d'Israel. Jesús no fou ungit amb unguent material, sinó amb el mateix Esperit Sant, com diu sant Pere a casa de Corneli: *Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder, i com va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell* (Ac 10,38).

Des de la seva concepció virginal en el si de la seva mare, l'Esperit Sant ha omplert la humanitat de Jesús. En el mateix moment en què *el qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres*, quan la naturalesa humana, sense cap mèrit precedent, degut a les seves bones obres, fou unida al Verb en el si de Maria, fins al punt de formar amb ell una sola persona, des d'aquest primer instant l'Esperit Sant ha estat la unció de Jesús, essent amb tota veritat i en tot moment el Messies, el Crist, l'Ungit. En tota la vida de Jesús, en la vida amagada, en el ministeri, en la pregària, en la passió, mort i resurrecció, l'Esperit Sant és present. En la seva passió el foc de l'Esperit (cf. Hb 9,14) va transformar la seva humanitat en sacrifici perfecte, mitjançant l'acte del seu amor, com a víctima d'amor en la creu. L'Esperit Sant va actuar de manera especial en aquesta autodonació absoluta del Fill de l'home per transformar el sofriment en amor redemptor (cf. beat Joan Pau II, *Dominum et vivificantem*, 40). I en la seva resurrecció va actuar el mateix Esperit Sant com a do amorós del Pare per a rescatar el seu Fill del poder de la mort, com ens diu clarament sant Pau en la carta als cristians d'Efes: *Perquè pugueu conèixer quina és la grandesa immensa del seu poder que obra en nosaltres, els creients; em refereixo a la força poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts i el féu seure a la seva dreta dalt al cel* (Ef 1,19-20).

Sí, germans estimats, per Crist i en Crist nosaltres no ens diem solament cristians, unguits, sinó que realment som unguits perquè participem de la unció de Crist, de l'Esperit de Crist. Ell, el cap de l'Església, ha ungit el seu Cos, que és l'Església. Encara més, la humanitat de Crist, igual a la nostra, ha estat omplerta de l'Esperit Sant perquè nosaltres puguem rebre el do de l'Esperit Sant en els nostres cors. Crist, el nostre Cap, mort i ressuscitat, ens ha aconseguit el do de l'Esperit Sant, a nosaltres que som els seus membres. L'Esperit Sant actuant en els nostres cors és la nostra llibertat, la nostra salvació, la nostra redempció. «El Pare és el qui allibera, el Fill és el preu del rescat, l'Esperit Sant és la llibertat» (N.Cabàsilas, *La vida en Crist*).

Durant el temps de l'Església, Crist viu i actua per mitjà dels sacraments i comunica als creients els fruits del seu misteri pasqual, i el principal do, font de tots els altres dons, és l'Esperit Sant. Avui en aquesta Missa Crismal farem la consagració del crisma, així com la benedicció dels olis dels malalts i dels catecúmens. La consagració del crisma ocupa un lloc important; de fet, dóna nom a la celebració. El crisma és el més noble dels olis eclesials i es prepara fent una mescla d'oli i de perfums vegetals. La pregària de l'Església, per boca del bisbe i amb l'epiclesi de tots els preveres, demana al Pare que, amb la cooperació del Fill, beneeixi aquest oli, el santifiqui, el consagri per tal que en aquest unguent s'infongui la força de l'Esperit Sant. El *Catecisme de l'Església Catòlica* ens mostra la pregària de la litúrgia d'Antioquia de la consagració del crisma que ens ajuda a comprendre millor el seu significat i la seva importància: «Pare [...] envieu el vostre Esperit Sant sobre nosaltres i sobre aquest oli que tenim al davant i consagreu-lo, a fi que sigui per a tots els qui en seran unguits i marcats: *myron* sant, *myron* sacerdotal, *myron* reial, unció d'alegria, el vestit de la llum, el mantell de la salvació, el do espiritual, la santificació de les ànimes i dels cossos, la felicitat immortal, segell indeleble, l'escut de la fe i el casc terrible contra totes les obres de l'Adversari» (núm. 1297).

El crisma en l'Església serveix principalment en el sagrament de la Confirmació i, unit a aquest, en el sagrament del baptisme dels infants en la unció postbaptismal, i també s'utilitza en el sagrament de l'Orde per a ungir les mans del prevere i el cap del bisbe. El crisma ens recorda i fa present aquella unció pròpia dels sacerdots, dels reis i dels profetes. I en Crist, en qui rebem la unció de l'Esperit Sant, comprenem millor qui som nosaltres: el Poble de Déu, el Cos de Crist, el Temple de l'Esperit Sant. Nosaltres som en Crist el Sacerdot, el Profeta i el Rei, un poble de sacerdots, de profetes i reis, al qual entrem a formar part per mitjà del baptisme i la confirmació, sacraments íntimament units.

La unció de l'Esperit Sant que hem rebut en els sacraments de l'Església té la finalitat que ens deia el profeta Isaïes en la primera lectura: *Vosaltres sereu anomenats "Sacerdots del Senyor", us diran "Ministres-del-nostre-Déu"*. Els cristians som sacerdots i ministres de l'Evangeli per al nostre món. Jesús, el Crist, és aquell en qui reposa l'Esperit del Senyor per a portar la Bona Nova, l'Evangeli, als desvalguts. Els cristians hem rebut el do de l'Esperit Sant per a ser portadors de l'Evangeli al nostre món, als nostres germans. El sant pare Benet XVI fa just un any reflexionava sobre aquesta qüestió i ens deia: «Els cristians són un poble sacerdotal per al món. Haurien de fer visible en el món al Déu viu, testimoniar-lo i portar-lo a ell. Aquesta és una qüestió que ens alegra i, al mateix temps, ens inquieta: Som veritablement el santuari de Déu en el món i per al món? ¿Obrim als homes l'accés a Déu o, al contrari, l'amaguem? ¿Nosaltres —el Poble de Déu— no ens hem convertit en un poble d'incredulitat i de llunyania de Déu? ¿No és veritat que l'Occident, que els països centrals del cristianisme estan cansats de la seva fe i, fastiguejats de la seva pròpia història i cultura, ja no volen conèixer la fe en Jesucrist? Tenim motius per a cridar en aquesta hora a Déu: "No permeteu que ens convertim en no-poble. Feu que us reconeguem de nou. Sí, ens heu ungit amb el vostre amor, heu infós el vostre Esperit

Sant en nosaltres. Feu que la força del vostre Esperit es faci novament eficaç en nosaltres, perquè donem testimoni del vostre missatge amb alegria» (21-4-2011).

Germans sacerdots, què n'és de gran la nostra missió enmig de l'Església i en el món! Nosaltres som cooperadors de l'Esperit Sant en la missió de portar el testimoni de Crist, l'evangeli de Crist. Les paraules de Crist als seus apòstols i als apòstols de tots els segles el Dijous Sant en el Cenacle són ben clares i esperançadores: *El Defensor, l'Esperit de la veritat que procedeix del Pare i que jo us enviaré des del Pare, donarà testimoni de mi. I també vosaltres sereu testimonis* (Jn 15,26-27). El nostre sacerdoti ministerial al servei del sacerdoti de tot el Poble de Déu, l'exercim *in persona Christi*, és Crist mateix qui per mitjà de la nostra persona fa presents els misteris de salvació: en els sagraments, en l'anunci, en la comunió. Però també és veritat que nosaltres ho fem sempre amb la invocació de l'Esperit Sant que és el qui actualitza l'obra de salvació en el cor dels creients. L'acció dels sagraments, la força de la paraula evangelitzadora, la realitat de comunió i caritat, són realitats que superen les nostres forces i capacitats. Solament per l'acció de l'Esperit Sant, que actua per mitjà del nostre humil servei, és possible l'obra de santificació de Crist enmig del món.

El sacerdoti l'hem rebut per pura gràcia de Déu. Ell ens ha escollit per a ser presència de Crist en l'Església i en el món. En aquesta Missa Crismal tots nosaltres som convidats a renovar les promeses sacerdotals, recordant el dia en què per la pregària i la imposició de les mans del bisbe vam esdevenir sacerdots de Crist al servei de l'Església. Aquesta renovació pren un relleu especial per als qui aquesta any celebren les noces d'or sacerdotals: Mn. Joan Jiménez Rubio, Mn. Josep Padrós Claris, Mn. Enric Pujol Pujol i Mn. Ramon Oller Hereu, del presbiteri diocesà de Girona que serveix les nostres comunitats parroquials de Sant Pere d'Osor i Santa Maria del Coll; i per als qui esteu en el primer any del sacerdoti: Mn. Francesc Xavier Estopà Rey i el Pare Miquel Àngel Ojeda Girón, missioner joseff.

Preguem el uns pels altres i demanem tots humilment al Senyor que augmenti la nostra fe, per tal que ens faci adonar, una vegada més, de la primacia de la gràcia, de l'acció de l'Esperit Sant, en els nostres cors i en el cor de l'Església; que ens augmenti la fe per tal que ens ajudi a tenir la mirada d'esperança en l'acció de l'Esperit Sant en l'Església, obrint-nos a tot allò que ell realment suscita per obrir nous camins d'evangelització; que ens augmenti la fe a fi que fugim de la temptació de pensar que els resultats pastorals depenen de la nostra capacitat de fer i de programar; que ens augmenti la fe per tal que ens faci comprendre que sense Crist i la força del seu Esperit Sant no podem fer res (cf. Jn 15,5); que ens augmenti la fe per a retornar a la pregària humil, sincera i intensa per demanar el do de l'Esperit Sant perquè sigui la llum dels nostres cors; que ens augmenti la fe per a viure amb la força de l'Esperit Sant el testimoni d'amor i d'unitat que el nostre món necessita per a poder creure en Crist (cf. Jn 17,22).

Santa Maria, plena de l'Esperit Sant en l'Anunciació i de nou, amb tota l'Església, en la Pentecosta, sigueu-nos mare de misericòrdia, intercediu davant el vostre Fill, l'únic i gran sacerdot, pels vostres fills, els seus sacerdots, perquè plens de la unció de l'Esperit Sant, siguem els sacerdots sants, que el cor del Pare desitja, al servei de tot el Poble de Déu, poble de sacerdots, profetes i reis. Amén.